

fram, að skiptameðferðin sé þess eðlis, að samningurinn nái til hennar.

13. grein.

Hafi rétturinn, sem úrskurðaði gjaldþrotið, byggt heimild sína til þess á öðru en því, að skuldunautur eigi, eða hafi við dauða sinn átt heimilisfang í ríkinu, eða félag eða stofnun, sem tekin er til gjaldprotaskipta, eigi heimilisfang í landinu, þá skal þetta tekið fram í úrskurðinum um gjaldprotaskipti. Ef það er gert gildir samningurinn ekki um gjaldprotaskiptin. Gjaldprotaskiptunum er hægt að halda áfram, enda þótt að gjaldprot verði seinna úrskurðað í einhverju hinna samningsríkjanna.

14. grein.

Hugtakið »skiptaráðendur« í þessum samningi nær einnig til skiptaréttar og skiptadómara (Konkursdommeren).

15. grein.

Tilraun til nauðasamninga án gjaldprotameðferðar, sem byrjað hefur verið á í einhverju samningsríkjanna, útilokar að byrjað sé á gjaldprotameðferð eða tilraun til nauðasamninga í hinum ríkjunum, og hefur þar í för með sér sömu takmarkanir í heimildinni til þess að leita fullnægju með þvingunarráðstöfun, eins og tilraun til nauðasamninga í heimalandinu.

Ef tilraun til nauðasamnings leiðir til þess að slíkur

holde tilkjennegevende om at likvidasjonen er av den art at den omfattes av konvensjonen.

Artikkel 13.

Har retten ved åpning av konkurs grunnet sin kompetens på en annen omstendighet enn den at skyldneren er eller ved sin død var boplagt i landet, eller at et selskap, en forening eller en stiftelse som er tatt under konkursbehandling, har sit sete i landet, skal dette opplyses i konkursbeslutningen. I så fall kommer konvensjonen ikke til anvendelse på konkursen. Denne kan fortsettes uten hinder av en senere åpnet konkurs i en annen av statene.

Artikkel 14.

Uttrykket et konkursbosstyre omfatter i denne konvensjon også konkursretten (skifteretten) og konkursdommeren.

Artikkel 15.

En offentlig akkordforhandling som er åpnet i en av statene, utelukker åpning av konkurs og akkordforhandling i de andre stater og medfører der de samme innskrenkninger i adgangen til tvangsfullbyrdelse som en innenlandsk akkordforhandling.

Leder akkordforhandlingen til stadfestelse av akkord, skal

kännagivande, att likvidationen är av den beskaffenhet att konventionen äger tillämpning.

Artikel 13.

Har vid beslut om konkurs rätten eller domaren grundat sin behörighet på annan omständighet än att gäldenären har eller vid sin död hade sitt hemvist inom landet eller att bolag, förening eller stiftelse, som konkursbeslutet avser, där har sitt säte, skall detta angivas i beslutet. Där så skett, äger förevarande konvention ej tillämpning å konkursen; och må denna kunna fortgå utan hinder av att konkurs sedermera inträffar i annan fördragsslutande stat.

Artikel 14.

Under ordet »konkursförvaltning« inbegripes i denna konvention jämväl konkursdomstol och konkursdomare.

Artikel 15.

Är offentlig ackordsförhandling utan konkurs inledd i fördragsslutande stat, må ej konkurs eller offentlig ackordsförhandling äga rum i annan sådan stat; och skall vad där är för motsvarande fall stadgat i fråga om utmätning och utmätt egendoms försäljning vinna tillämpning i avseende å egendom, som där finnes.

Leder förhandlingen till fastställande av ackord, vare